

כי כתוב "הבנקד שתי בתוך בני ישראל" תקבלו משכורת בלי לעשות כלום

• שנה לפיגוע המחריד
באלעד ואנו נכנסים
לעומקי סוגיית הנרצחים
על קידוש השם • האם
נרצחי השואה נחשבים
למקדשי השם? מתי מוטל
עלינו למות על קידוש
השם? ומה אירע בימים
אלו ממש בזמן מסעי
הצלב המחרידים, בהם
מסרו רבבות יהודים את
נפשם על קדושת השם?
• על קידוש השם במיתה,
יחד עם סיפורי קידוש
השם בחייו, במאמרו של
הרה"ג רבי שמואל ברוך
גנוט שליט"א

ר' אהרן קידש את ה' בחיוו לעיני כל אמריקה

שמונה בערב, י"ט בכסלו תשנ"ו. פיצוץ מחריד נשמע, ולהבות ענק האירו את שמי העיר מסצ'וסטס בארצות הברית. השרפה העצומה שנראתה למרחק קילומטרים רבים כילתה עד לאפר את מפעל הטקסטיל הענק "מלדן מילס" שבבעלות היהודי ר' אהרן פירשטיין. היה זה מפעל הטקסטיל הגדול ביותר בארצות הברית באותם ימים. למיסטר פירשטיין מלאו באותו ערב שבעים שנה. באמצע מסיבת יום ההולדת,

שלו לאולם ענק, שם הודיע להם חגיגת כי הוא מקים מחדש את המפעל "מלדן מילס" יותר גדול, ומשוכלל ובאותו מקום, כך שמקום עבודתם מובטח להם. יתרה מזאת: עד להשלמת בניית המפעל מחדש הוא ישלם מכיסו לכל אלפי העובדים, רובם ככולם שחורים והיספנים, מהגרים ופועלים מתחתית הסולם הכלכלי באמריקה, את המשכורת החודשית מידי חודש בחודשו, משכורת מלאה.

כל העובדים נעמדו להריע למיטיבם אשר עשה עימם חסד כה גדול לפנים משורת הדין. הם נישקו את ידיו של מר פירשטיין וההתרגשות באולם הרקיעה שחקים. ההתרגשות אף הדביקה רבים מתושבי ארצות הברית והעולם כולו, אל מול תמונותיהם של אלפי עובדי "מלדן מילס" העוברים מידי חודש בסך לקבל את הצ'ק תמורת ישיבה חסרת מעש בבית.

מר פירשטיין נשאל בראיונותיו הרבים לכלי התקשורת מהיכן לקח את הכוח לוותר על סכום כסף כה גדול ולחלקו לעובדים הרעבים ללחם. הוא ענה בגאווה יהודית: "אבא שלי שהיה יהודי מאוד דתי, שומר תורה ומצוות בקפידה, לימד אותנו שהתורה מצווה עלינו בכל מצב להיות בן אדם: במקום שאין אנשים השתדל להיות איש - במקום שהנורמות המקובלות הן אמות מידה של עושר גשמי בלבד, מתוך חוסר מחשבה על הזולת, דווקא שם מצווה עלינו התורה: תהיה איש, תהיה מענטש, ותדאג גם לשני".

התפרץ בסערה אחד מבכירי מנהליו וצעק בהיסטריה: "מר פירשטיין! המפעל שלך עולה בלהבות!". מפעל חיים ענק שהיה מקור מחיה ופרנסה ללמעלה משלושת אלפים עובדים הפך בין לילה למאכלת אש.

את השרפה הענקית ב"מלדן מילס" הצליחו כוחות הכיבוי לכבות לגמרי רק שבוע לאחר מכן, בחג החנוכה. מתברר שהאור הגדול הבליח שם דווקא לאחר שדעכו הלהבות מתוך החושך, האפר והאפלה העלה את הנרות מיסטר אהרן פירשטיין וקידש את שמו הגדול ברבים.

לאחר השרפה הענקית קיבל מיסטר פירשטיין מהביטוח סכום אגדי, חמש מאות מיליון דולר, ולפניו ניצבו שתי אפשרויות, כל אחת מהן משתלמת יותר מהשנייה, ושתייהן מקובלות באותם ימים: האפשרות האחת הייתה לצאת לפנסיה ולהפקיד את סכום העתק בחשבון הבנק שלו. האפשרות השנייה הייתה להקים את המפעל מחדש בדרום ארצות הברית, שם יכלו באותם ימים לשכור פועלים במשכורות מזולות ביותר, ולהרוויח הון רב.

מר פירשטיין בחר בדרך אחרת - לא כלכלית ולא שגרתית לחלוטין. (מה שקרה אז הוסרט בכל כלי התקשורת בארה"ב, כאשר הסרטון כולו, כולל כל הסיפור שתקראו זה עתה, הופץ לאחרונה, תחת הכותרת 'המענטש ממלדן מילס', ע"י אתר 'הידברות' ורבות צפו בו בכל רחבי תבל - שב"ג). הוא אסף את אלפי העובדים